

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 366/2021
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Милосављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К. бр. 117/17 од 14.10.2020. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1. 273/20 од 22.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Милосављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К. бр. 117/17 од 14.10.2020. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1. 273/20 од 22.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К. бр. 117/17 од 14.10.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж.1. 273/20 од 22.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу К. бр. 117/17 од 14.10.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Милосављевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, а као незаконити доказ означава исказ сведока ББ (сада АА1), ванбрачне супруге овде окривљеног још од 2015. године, која, као привилеговани сведок, пре испитивања пред Основним јавним тужиоцем у Крагујевцу, није упозорена у смислу члана 94. ЗКП, да не мора да сведочи.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева браниоца оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Наиме, из записника о испитивању сведока који је састављен пред Основним јавним тужиоцем у Крагујевцу Кт. бр. 299/16 од 16.12.2016. године, произилази да је сведок ББ упозорена на разлоге ослобађања од дужности сведочења из члана 94. став 1. ЗКП, којом приликом је изјавила да наведени разлози не постоје. Такође из списка предмета произилази да је ванбрачна заједница између окривљеног АА и сведока ББ престала да постоји 25.11.2016. године, а да је сведок испитана дана 16.12.2016. године, као и да се сведок ББ, сада АА1, на записнику о главном претресу сачињеном дана 02.03.2020. године, изјаснила да је сада супруга овде окривљеног, да је том приликом од стране суда упозорена да може да буде ослобођена од дужности сведочења у смислу члана 94. став 1. тачка 1) ЗКП и да је иста изјавила да жели да сведочи.

Дакле, како је сведок ББ сада АА1, упозорена пред надлежним Основним јавним тужиоцем у Крагујевцу у смислу члана 94. ЗКП, како је и на записнику о главном претресу упозорена у смислу члана 94. ЗКП, како се сведок оба пута изјаснила да жели да сведочи, те додатно имајућу у виду да у време давања исказа пред Основним јавним тужиоцем у Крагујевцу дана 16.12.2016. године, сведок ББ, сада АА1 није имала својство ванбрачне супруге окривљеног, те самим тим није ни била лице које је ослобођено од дужности сведочења у смислу члана 94. ЗКП (у време давања исказа пред ОЈТу Крагујевцу), због чега орган поступка није ни био дужан да је пре испитивања упозори да не мора да сведочи сходно члану 94. став 3. ЗКП, а што је овај орган (ОЈТ у Крагујевцу) ипак и учинио, потпуно су неосновани наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић